

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Austrii obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/20)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Austria przedłożyła projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 21 grudnia 2018 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny austriackiego projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta⁽²⁾ jest publikowana wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją planu krajowego.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 226.

- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.
- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Austrii⁽⁴⁾ oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Austrii⁽⁵⁾ w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem⁽⁶⁾.
- (13) W ostatecznym planie Austria mogłaby dopracować wzajemne powiązania między wymiarami obniżenia emisyjności, rynku wewnętrznego i bezpieczeństwa energetycznego, uwzględniając w szczególności trwającą transformację systemu energetycznego mającą na celu stworzenie systemu energii elektrycznej opartego w 100 % na źródłach odnawialnych, a także skutki, jakie mogłoby to mieć dla realizacji celu zakładającego połączenia międzysystemowe na poziomie 15 %. Biorąc pod uwagę znaczenie bioenergii dla osiągnięcia celów Austrii w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i emisji gazów cieplarnianych, z zadowoleniem przyjęto by pogłębienie analizy skutków w zakresie emisji rozliczanych i pochłanianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem oraz emisji zanieczyszczeń powietrza. Ponieważ ważne jest wykorzystanie energii wodnej, można by również uwzględnić wpływ zmiany klimatu na bezpieczeństwo energetyczne.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ SWD (2019) 1019 final.

⁽⁵⁾ COM (2019) 520 final z dnia 5 czerwca 2019 r.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 226 final.

- (14) W kontekście ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu korzyści przyniosłoby zwrócenie większej uwagi na konkurencyjność przemysłu oraz obszary siły konkurencyjnej Austrii, a także potencjalne wyzwania związane z procesem przechodzenia do sektora energetycznego neutralnego pod względem emisji dwutlenku węgla. Korzystne byłoby określenie wymiernych celów na przyszłość, a także polityk i środków służących ich osiągnięciu, z uwzględnieniem odpowiednich powiązań z polityką w zakresie przedsiębiorstw, przemysłu i edukacji.
- (15) Zalecenia Komisji dla Austrii opierają się na ocenie opracowanego przez Austrię projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem ⁽⁷⁾,

NINIEJSZY ZALECA, ABY AUSTRIA PODJĘŁA NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Uzupelnienie środków, które planuje wprowadzić w sektorze budowlanym i transportowym, aby osiągnąć swój cel na rok 2030 zakładający emisję gazów cieplarnianych na poziomie -36 % w porównaniu z rokiem 2005 w odniesieniu do sektorów nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji, w szczególności o środki w sektorach rolnictwa i użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF). Określenie swojego planowanego wykorzystania elastyczności między sektorami podejmującymi wspólny wysiłek redukcyjny, rozliczanymi sektorami LULUCF i sektorami objętymi unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
2. Zaproponowanie udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie co najmniej 46 % jako wkładu w realizację unijnego celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na rok 2030, zgodnie ze wzorem zawartym w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, przy jednoczesnym utrzymaniu ambitnego celu w zakresie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Uwzględnienie w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu orientacyjnej trajektorii osiągnięcia wszystkich punktów odniesienia wynikających z art. 4 lit. a) ppkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 zgodnie z tym udziałem, ze względu na konieczność zwiększenia wysiłków na rzecz wspólnego osiągnięcia przedmiotowego celu. Wskazanie szczegółowych i wymiernych polityk i środków, zgodnych z obowiązkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁸⁾, aby umożliwić terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie tego wkładu. Ponadto zaproponowanie trajektorii i odpowiednich środków w sektorach ogrzewania, chłodzenia i transportu na potrzeby osiągnięcia orientacyjnego celu zgodnie z art. 23 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz celu dotyczącego transportu zgodnie z art. 25 tej dyrektywy. Przedstawienie dodatkowych informacji na temat ram wspomagających prosumpcję energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, zgodnie z art. 21 i 22 dyrektywy (UE) 2018/2001.
3. Weryfikacja wkładów i określenie dodatkowych polityk i środków, które mogłyby przynieść dalsze oszczędności energii do 2030 r., mając na uwadze potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2030. Sprecyzowanie wkładu krajowego, który jest obecnie otwarty na dwa różne warianty, oraz wyrażenie go zarówno pod względem zużycia energii pierwotnej, jak i zużycia energii końcowej. Dalsze uzasadnienie tymczasowych wskazówek dotyczących polityk i środków, jakie mają być wdrażane po 2020 r., w odniesieniu do których w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu należy określić harmonogram realizacji, jasne cele oraz oczekiwane skutki i oszczędności.
4. Określenie konkretnych założeń dotyczących dywersyfikacji dostaw ropy naftowej i gazu oraz dostaw z państw trzecich, zmniejszenia zależności od importu energii oraz zwiększenia odporności i elastyczności krajowego systemu energetycznego.
5. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od chwili obecnej do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
6. Kontynuowanie współpracy regionalnej, w tym konsultacji z krajami sąsiadującymi, w celu sfinalizowania i wdrożenia zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, zwłaszcza w kontekście grupy wysokiego szczebla ds. połączeń energetycznych w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej (CESEC) oraz pięciostronnego forum energetycznego, w szczególności biorąc pod uwagę rolę Austrii jako regionalnego hubu gazowego, a także mając na uwadze austriacki cel zwiększenia do 100 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze energii elektrycznej.
7. Przedstawienie ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia celów w zakresie energii i klimatu oraz ogólnej oceny źródeł inwestowania, w tym odpowiednich zasobów finansowych na szczeblu krajowym, regionalnym i unijnym.

⁽⁷⁾ SWD(2019) 226 final.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

8. Przedstawienie wykazu wszystkich dotacji w dziedzinie energii, w tym w szczególności w zakresie paliw kopalnych, oraz podjętych działań, jak również planów stopniowego wycofywania tych dotacji.
9. Uzupelnienie analizy interakcji z polityką w zakresie jakości powietrza i emisji zanieczyszczeń powietrza poprzez przedstawienie wpływu różnych scenariuszy na zanieczyszczenie powietrza, dostarczenie bazowych informacji oraz uwzględnienie efektów synergii i kompromisów.
10. Lepsze uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat wpływu planowanych założeń, a także polityk i środków, na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności, w tym w regionach wysokoemisyjnych i przemysłowych. Dalsze rozwinięcie podejścia do kwestii ubóstwa energetycznego, w tym poprzez przedstawienie dodatkowych informacji na temat istniejących i potencjalnych środków, planów dotyczących ubóstwa energetycznego i ich oczekiwanych skutków, przy jednoczesnym dokończeniu analizy zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji

Miguel ARIAS CAÑETE

Członek Komisji
